

A l'escola no parlàvem d'aquestes coses

written by Marc Antònio Llobet | 29 de novembre de 2017

Milers d'homes i dones van creure en les idees dels Il·lustrats. De la seva mà es van produir uns canvis socials tan importants al món durant la segona meitat del segle XVIII i de tal magnitud que es va trasbalsar l'ordre establert a la societat que els va tocar viure. La noblesa, inclòs el rei, i el clero van perdre grans privilegis heretats de molts segles enrere.

Jean-Jacques Rousseau (1712-1778) va polir i redactar el discurs iniciat per Voltaire (1694-1778), perfeccionat per Montesquieu (1689-1755), i amb el seu raonament personal va aconseguir modelar i plasmar la seva millor obra en el gran llibre, avui reconegut internacionalment, **"El contracte social"**.

Les seves idees plenes de saviesa, unides a les d'altres il·lustrats, es van escampar per tota França i encara més enllà de les seves fronteres. L'any 1770 arribaven a Amèrica i tots sabem els efectes independents en mans de John Adams, Washington i Simon Bolívar (1783-1830). En algunes ocasions els costava la vida mantenir i defensar les seves idees, cito: George Jacques Danton (1759-1794), Jean-Paul Marat (1743-1793) i Maximilien Robespierre (1758-1793).

La seva gesta va suposar un canvi social tan gran que se'l coneix amb el nom de **Revolució Francesa**. La notorietat dels canvis plantejats suposava la pèrdua de privilegis medievals, mantinguts i augmentats

durant l'Era Moderna, i la seva aplicació donava el nom a l'actual Era Contemporània a partir d'aquells fets. És cert, i em sorprèn la tossudesca de països que s'entesten a mantenir i voler conservar aquells privilegis i les institucions medievals. Els Estats Units i la totalitat de les colònies espanyoles van entendre el missatge i van fer l'ús correcte d'aquestes idees revolucionàries, fonamentades en la igualtat entre els homes, la justícia i la fraternitat, i així, tots han esdevingut països republicans.

Els darrers fets viscuts a Catalunya m'han fet pensar en la tossudesca d'uns en voler canviar les regles del joc social i els altres en voler mantenir l'ordre establert i impertorbable pels segles dels segles, amb el perill de nous canvis.

Aquells il·lustrats francesos raonaven i emetien missatges fonamentats en la justícia. Consideraven tots els homes iguals davant la llei i tot havia de convergir en la recerca de la voluntat del poble i poder viure en pau, fraternitat, amb millor benestar i sempre sota l'harmonia de lleis emeses pel poble sobirà.

L'escola en castellà que jo vaig viure era una escola que a Catalunya no catalanitzava gens. Per als mestres i els llibres, Catalunya no existia i sobre el català o ens deien que era un dialecte del francès, o per a altres era polonès.